

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Feria. s[e]c[un]da. Tex[tus] euang. Joa[n]. viij. ca.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

Dñicam. I. Quadragesime

Igitur ex dictis Salomonis tria sunt q̄ nō
linunt hominē dēscere i domo sua. s. sum?
.i. supbia: et stulticiū. i. auaricia q̄ illat
anxietates varias in cor: 2 malayoz. i. cō
cupiscentia carnal. Aliqñ pessime qñ. i. s̄
psuevit peccare. qz fm Aug. psuetudo ē
fortissima catena: necessitas ad malū.

Feria scda Text^o euang. Joā.
vii. ca.

**Bo vado et queretis
me: et i peccato vestro
moriemini. Quo ego va
dovos nō potestis ve
nire. Dicebant ergo iudei. Nū
qd̄ interficiet semetipm: Quia
dicit quo ego vado vos non po
testis venire. Et dicebat eis. Vos
d̄ deoz sum estis: ego de superi
sum: Vos de mundo hoc estis:
ego nō sum de mundo: Dixi
ergo vobis: quia moriemini in
peccatis vestris. Si em̄ nō cre
dideritis qz ego sum: moriemini
in peccato vestro. Dicebāt er
go ei: Tu quis es? Dixit eis ie
sus. Principium: Et loquor
vobis. Multa habeo d̄ vobis lo
qui 2 iudicare. Et qui misit me
verax est. Et ego que audiui ab
eo hec loquor in mundo. Et nō
cognouerunt: qz patrē eis dice
bat deum. Dixit ergo eis iesus.
Cum exaltaueritis filiū homi
nis: tunc cognoscetis: qz ego sū:
2 a me ip̄o facio nihil: sed sic do
cuit me pat̄ hec loquor. Et qui
me misit mecū est: 2 nō reliquit
me solū: qz ego q̄ placita sunt ei
facio semp.**

**Bo vado et que
retis me. Joan. vii. In p̄nti
euāgelio tagūf̄ tria p̄ura: q̄
sūt Lōminatio: interrogatio:
p̄nunciatio. Quantū ad p̄mū ch̄is cō**

minatus est iudeis si nō crederēt qz ē: ma
gnā penā. i. mortē in pctō mortali: 2 cōse
quentē gehennā. Dicit ḡ. Dixit iesus iudeis
bis iudeoz in publica p̄dicatioe (ego va
do) ad celū p̄ mortē fm Bedā. Glado in
quā. i. nō ipello: aut traboz: s̄ sponte vas
do. i. morioz. Glado inḡ de p̄nti. i. in p̄nti
mo est vt va dā (2 q̄retis me) Cōtra: qz si
q̄siuissent quō dicit qz morient̄ in pctō: vt
sequit̄. Ad h̄ dicit fm L̄bry. 2 Aug. qz nō
erāt eū q̄suri d̄siderio s̄ odio: qz eū post
mortē p̄secuti sunt in mēbus sic aū mortē
in p̄sona: occidēdo ap̄los: 2 de ciuitate in
ciuitate p̄sequēdo. (2 in pctō vestro) in sin
gulari fm Bedā: vt oñ datur qz illud scel
erat oibus cōe. s. infidelitas (moriemini) Cō
tra qz mlti eoz crediderūt in eū vt post d̄r
Ad hoc dicit L̄bry. qz iste sermo ad illos
dirigebat q̄s nouerat ch̄is nō esse creditu
ros. Vel p̄t dici qz loquū cōminatorie 2
cōditionalr. s. si nō peniterēt. Vel alit̄ fm
L̄bry. (q̄retis me). s. tpe destructiōis hie
rusalē opp̄si (2 nō inueniet̄) qz nō ferāyoz
bis auxiliū. Erāt em̄ tpe illi^o destructiōis
qd̄a mēozes ch̄is: qz facta ē circa. xliij. annū
a passione ei^o: 2 poterāt cogitare qz p̄pter
sanguinez ch̄is desolabat ciuitas infidelis
(Et in pctō vestro). i. in infidelitate vel in
scelere mortis mee (moriemini) morte. s. aie
2 corpis 2 morte gehenne. Dicit aut̄ qz in
aliq̄ pctō mori: vt qz in eo sine penitētia fi
nit vitā: vel qz p̄punitiōe eius mori: vt
mori in peccato sit mori p̄pter peccatū Et
vterqz sensus cōgruit in p̄posito. Et no
ta qz ch̄is mortu^o est p̄ pctō. s. delēdo: scri
aūt mortuū peccato illd̄ in se mortifican
do: scelerati p̄o in pctō ei subiacēdo: sic ve
strus mori in vestimēto. vt in pctō. i. p̄p̄
petm̄. Est etiā notandū fm s. Tho. qz si
intelligat hoc de morte corpali: i. pctis su
is mori qz vsqz ad mortē in illis p̄seuerat.
Si p̄o intelligat de morte pcti: de qua in
Ps. Dors pctōz pessima: h̄c mortē p̄
cedit qd̄a infirmitas sic 2 mortē corpale.
Nā q̄diu pctm̄ est remediabile: est q̄si q̄
dā infirmitas: s̄ qñ est irremediabile sim
pliciter: vt p̄ h̄c vitā. vt q̄ ad ad ip̄y p̄ctm̄
i sp̄m̄scm̄ tūc causat mortē. j. Joā. v. Est
peccās pctm̄ ad mortē: n̄ p̄ illo dicit vt ro
get qz. Et h̄ p̄nūciat dñs iudeis i firmi

Feria. II. post

tate scilicet esse ad mortē. Hec ille. Et hoc
 notādū p̄ his q̄ vt dicit. ij. ij. q. lxxij. ar.
 vij. ad certū: imo vt ibi exp̄sse dicitur: orōnes
 nre nō habent efficaciam in p̄sens vt saluē
 tur. s. sed solū in p̄destinatie. Et idō dicit
 j. Joā. v. Qui scit fr̄m suū peccare peccā
 nō ad mortē: petat et dabit ei vita peccāti
 peccā nō ad mortē rē. Sed q̄ reprobato
 a p̄destinatis h̄ distinguere nō possumus:
 fm̄ Aug. de cor. 2. gra. q̄dū viuūt orōnis
 suffragiū nullis subtrahendū ē. Hec ille.
 Dupliciter ergo scit aliq̄s peccare peccā
 ad mortē. s. quia scitur dānatus: vt q̄ scit
 p̄elicitus ex reuelatōe dēi: et neutro modo
 p̄ eo orādū est. Q̄ ergo videt scitūs Tho
 mas h̄ dicere nō esse orandū pro peccante
 in sp̄m̄ sc̄m̄. i. per finalē impiam: intelligē
 dum est: si sciat q̄ i tali impiā sit mortu
 rus nō aliter: sicut. j. Re. xvj. dixit dñs sa
 mueli: Usq̄ tu luges saule eū ego abie
 cerim eū. Rugebat autē eum: q̄ nesciebat
 an deus illū cōminatorie vel diffinitive re
 pulisset. Sed p̄tra. quia videtur dñs eis
 p̄dicere suā dānationē: et sequēter cogit
 eos despare. Ad hoc dicit dupliciter. Pri
 mo q̄ hoc nō fuit predictū fm̄ L̄h̄yph. ab
 solute: sed cōminatiue et cōditionalr: si nō
 reliquissent p̄positū in quo erāt. Et sic itel
 ligitur illud Joā. ij. Adhuc. xl. dies et ni
 niue subuerret. Et sicut etiā cuiusq̄ reuela
 ref q̄ esset dānand⁹ intelligeret fm̄ sanctū
 Tho. cōditionalr si morer̄ et impenitens.
 Secōdo fm̄ sc̄m̄ Tho. q̄ dñs generalit loq̄
 bat omnib⁹ non autē alicui singularit: idē
 om̄es habebāt q̄dem timere: sed null⁹ de
 bebat despare (quo ego vado) Dat enim
 ad gl̄iam (vos nō potestis venire) non po
 terat fm̄ L̄h̄yph. vel quia non volebāt: vt
 quia nō poterāt tales quales erāt. Vt fm̄
 sc̄m̄ Tho. et idē est: q̄z nolebāt: et q̄z impe
 diebant a celestī gl̄ia: rōne p̄trarietatis p̄
 p̄ter sua peccā: sicut et petr⁹ et ql̄bet iustus
 viat or rōne imp̄fectiōis: q̄z sc̄z erat pegri
 nus in carne: q̄n̄ ei dictū ē Joā. xij. Nō po
 tes me mō seq̄. Auditis autē bis carnalit
 iura suā p̄suerudinē: fm̄ Aug. cogitauer̄
 (Dicebant q̄ iudei: Nunq̄d interficiet se
 metip̄m: quia dicit/quo ego vado vos nō
 potestis venire) Hoc autē dupl̄ exponitur
 Uno mō s̄z Aug. vt sine ratiōe loq̄rent:

Vñ ait: Stulta verba et oīno insipientia
 q̄d em̄: nō poterāt illi venire q̄ ip̄e p̄cessit
 si interficeret semetip̄m: nunq̄d ip̄i nō erāt
 morturi. Ergo q̄ ego vado dixit: nō quo
 litur ad mortē: s̄z quo ip̄e ibat post mortē.
 Hec ille. Alio mō s̄z D̄ig. vt aliq̄ sint rō
 ne locuti. Quia em̄ sc̄pture et p̄cipue Esa.
 liij. dicit q̄ ch̄is traderet aiām suā i mor
 tē audierat q̄ sua voluntate et p̄pua p̄tate
 ch̄i aiā relinq̄ret corp⁹. Et q̄z suspicabā
 tur q̄ ch̄is iste esset: hoc voluerūt illi s̄p̄
 bis significare: sed in dedec⁹ ch̄i non dix
 runt: nunq̄d q̄n̄ ip̄e voluerit/et aiā exibit
 q̄d vtiq̄ ip̄i facere nō poterāt: sed nunq̄d
 interficiet semetip̄m (Et dicebat eis: vos
 d̄ deorsū estis). i. terrenā habetis oīgiez:
 et sola terrena sapitis. vnde p̄ba mea sp̄ia
 liter intelligenda semp̄ carnaliter intelli
 git. (Ego de sup̄nis sū). i. a patre quo nō
 h̄il super⁹: fm̄ Aug. ideo sursum vado ha
 bens celestē a patre originē: et hoc s̄z vely
 tate: a sp̄s̄c̄o autē imo a tota trinitate fm̄
 humanitate: et nō solū ea rōne q̄ om̄is ere
 atura a deo est: sed etiam sp̄iali rōne: q̄ ill
 lud humanū corpus formatū nō fuit vt ce
 tera: sed sine viri semine de sp̄s̄c̄o: idō
 dicit de sup̄nis in pl̄ali: quia pater et filius
 et sp̄s̄c̄o s̄nt plures sup̄ni adiectiue: s̄z
 vnus sup̄nus subst̄ctiue. Si tamen dicat
 esse de solo patre: dicit de sup̄nis sumpto
 plurali p̄ singulari. Vel sumēdo totū pro
 parte: quia de⁹ pater est q̄dem sup̄n⁹ sp̄i
 ritus: sed cū eo etiā angeli dicunt superni.
 Alia tamē littera habz de superius sum.
 Exponit autē quōd eēt de deorsū/ dicens:
 (Vos de mundo hoc estis) quia post mū
 dum creati fuerant fm̄ Bedam. Q̄ em̄
 q̄d nō fuit factū in principio: est factū p̄ ea
 que tūc facta sunt vel fm̄ totū vel fm̄ par
 tem. Vel q̄z habebāt mūdanas affectiō
 nes fm̄ L̄h̄yph. (Ego nō sum de h̄ mūdo)
 q̄z p̄ ip̄m fact⁹ est mūd⁹ fm̄ Bed. Vel q̄z
 nō habebat mūdanas affect⁹ fm̄ L̄h̄yph.
 Hic autē duplex est canēd⁹ error: ex istis
 p̄bis insurgēs. Prim⁹ est apollinarij: q̄ d̄
 xit q̄ corp⁹ dñi de celis fuit allatū. et idē
 sensit Valētīn⁹. Secund⁹ ē manicheorū:
 q̄ dicit duas esse creationes: vnā boni d̄i:
 q̄ inuisibilia creauit. Alterā diaboli: q̄ cre
 auit visibilia. Vñ dixerūt ch̄im nō habu

Dñicam. II. Quadragesime

esse verā carnēne videret aliqd hñe a dñā
bolo creatore visibilitā: sed pharaiticā: nec
vere comedisse aut bibisse: s; apparent dñm.

Contra pñm errorem arguit q; eode mō
apli habuisset celestia corpa: vt dicit Theo.
q; de eis dicit Joā. xv. Vos nō estis d h
mūdo. Cōtra scdm arguit ex. j. ca. Gen.
sibi narrans visibilitā esse a deo creata. Ad
mortuum aut eoz dicit scrus Thōm. et ē
mens Theo. q; in scripturis esse de h mū
do aliqd dicit duplr. Vno mō q; h; mun
danā originē. Alio mō q; habet mudanā
affectiōne. Pñmo mō se fuit de h mūdo
chñs inquantū hōr qñtū ad originē passi
nā siue maternā: q; originē de h; gine tra
git. Nō autē scdo mō neq; chñs neq; aliqd
sanctū. Nihil em scī amat in mundo sic vl
timū finem: imo dicunt nō eē in mūdo isto
modo: q; nostra queratio in cel est Phil.
iij. Neq; in carne: q; d in carne sūt: dō pla
cere nō possunt: Ro. viij. Ullatū d;: quia
chñs fm duplicē suā naturā. s. diuinā et
humanā: duplicē habuit originē. s. a patre
celesti et a matre: sed q; mater sola non po
tuit generare: sed necessaria fuit pñs spūs
sancti: ideo fm vtrāq; originē chñs fuit
de supnis saltē qñtū ad pñcipiū effectiuū
q; qd actiue facit in alijs homib; spūma
masculinū: hoc fecit in chñsto spūs sanctū
Dixi ergo vobis: q; mori nō in petis ve
stris in plurali: q; infidelitari vlt mortū chñ
sti addiderunt multas alias inq;itates Et
ne illi q; ibi erāt postmodū credituri de
sperarēt: addidit fm Thryf. (Si em nō cre
didistis q; ego sum), s. p; essentiā: q; ē ipm
esse pñm qd est deo. Creature em nō sūt
p; suā essentiā: sed p; esse sup additū essētie
et participatū. Per hoc etiā q; dicit sum/ et
nō fui: ostēdit suā eternitatē: q; d; Aug. ostē
dit exēplo ignis: q; nō pōt esse sine splēdo
re: vt vult nāscēntē sup ripā aque: qd nō
possz esse sine imagine: et silt nec deo pater
sine suo h;bo: alioqñ nihil icelligeret (Do
nemini in pctō v;do) p; excellentiā dico. i. in
infidelitate v;ā: vel in scelere mee mort;
quā ex infidelitate cogitatis. In hac par
te est morale documentū q; multi tarde q;
rūt chñm: et ideo nō inueniūt: q; iusto dei
iudicio punitit q; pfecte nō querāt. Vñd
Greg. Qui nō vult cū potuerit: iustū ē vt

infligat ei nō posse cum voluerit. Hec ille
Et intēdit q; cū nō possim sine dei auxi
lio pfecte q;ere deū: aliqñ deo nō vult illō
auxiliū dare: dicit infligere non posse: q;
scz nō dat posse. Si tñ q; pfecte velle: nā
posset: q; velle benefacere nō solū est posse
sed etiā est facere bene. Aliq; tñ volētes be
nefacere nō possūt: q; nō pfecte volūt nec
possunt pfecte velle: supposita suā indispoz
itiōe et diuina desertiōe. Est et aliō: quia
icēdētes p; viā p;trariā vie chñst; vt isti in
dei: quo ipse vadit ire nō possunt nisi viam
mutēt. Fuit autē chñs p; viam humilitat;
et paupertatis et puritatis et obediētē et pa
tientē et oim p;ritum.

Quantū ad scdm ponit interrogatio su
deoz volentiū scire: vt dicit Aug. in quez
credere deberēt ne in suo pctō morerēt: cū
dicit (Dicebant q; ei: tu q; es?) q; dicerēt
fm Aug. Dicit indetermīnate: q; tu es:
q; d; q; es: tu ad est fm Thryf. cui? auctoritatis
aut sapiētē es: vt credam? nō sic sua
des: (Dixit eis iesus: Principium), s. suz:
id ē deo (q; et loquor vobis) q; sum factū ve
rus hō. Est autē notandū q; cū de ratiōe
pñcipij inq;itū pñcipiū: siue sub rōne pñci
pij pñcipij sit q; non sit ab alio: et alia sint ab
ipō. solū pñ celestis isto mō d; in natura di
uina pñm pñcipiū. s. pñcipiū nō d; pñcipio
Vñ et fm Diony. ij. de di no. est fons deli
tatis. Fili? autē d; pñcipium nō q; non sit
ab alio: cū sit a p;tre: s; q; ali? ē ab illo. s.
spūs sanctus: cui? pñ et fili? sunt vñū pñcipiū.
vnde est pñcipiū de pñcipio. Spūs sanctū
aut nullo mō est pñcipiū i natura diuinā:
q; nulla plōna est ab eo: et ipse est ab alio:
sed tñ ē pñcipiū pñm respectu creaturaz.
sicut et tota trinitas. Appropriat tñ nomē
pñcipij effectiue pñi q; nō est ab alio: s; exē
plariter filio. j. par. q. xlvj. eoq; sit sapiētia
pñis: p; quā agit sicut artifex p; artē vlt per
receptionē suā. et hoc ad excludēdū errorem
eoz q; dixerūt eū esse purā creaturā. Si cū
hoc esset: nō possz esse pñcipiū creaturaz.
(Vltra habeo vobis) sine ly de vt q; d; an
tere? habēt (loqui): ad eruditiōne v;ā: q;
si credere nolueritis: multa habeo (et iust; q;
care.) Sed cōtra: q; fill? nō iudicat quēq;
Ad hoc dicit Aug? q; aliud est iudicare:
aliō habere iudicare. i. hñe p;āte; iudicā dē

Feria. III. post

Primum non uenisebat tunc christo: sed bene seculum (Uel multa habeo de uobis) ut alij textus habet (loqui et iudicare) in futuro iudicio: ut dicit Aug. Dicit autem sanctus Theodosius. Quod loqui uobis est loqui ad uiam ueritatis: non autem loqui de uobis: sed est loqui ad iustitiam dei. Sed quare tunc non iudicabat: Rursum dicit ipse dicens. Sed quod me miserum uerax est) imo ueritas. Et hinc hinc L. Bryf. expectat die quam statuit: et plus uult redimere mundum sic per miserum Theodosium. Estis uos infideles estis: tamen per me uerax est: quod die stabiliunt in qua uobis retributio fiet. Hec ille (Et ego qui aui diu ab eo) .i. accepti per eternam generationem/ in quantum deus: aut per beatificam uisionem/ in quantum homo uiuitor. Que inquam sic accepti loquenda: (hec loquor in mundo) quod .i. non ad damnationem/ sed ad saluationem pertinet. Hic habemus morale documentum ut admittimus patientiam dei: quod cum multa habeat iudicare de nobis/ patienter expectat. An ignoras quod benignitas dei ad penam te adducit Ro. ij. Et timeam? iudicium futurum. Nam ut dicit Valerius maximus. lento quod gradu ad sui uindictam diuina procedit ira: sed celeritate suppli cum grauitate compensat.

Quatum ad tertium tangit quod pronuntiatio qua christus pronuntiavit eis. .i. quod post mortem suam cognosceret aliquem tunc non cognoscebat Dicit quod (Et non cognouerunt) .i. iudei (quod patre) .i. filium (eis) .i. iudeis (Crebar deum) .i. ecclesiam: ut cum dicebat quod me miserum. Sed tamen secundum Augustinum. propter quod dicitur quod ibi christus uidebat postea credituros/ subdit (Dixit ergo eis Iesus: Cum exaltaueritis) in cruce eleuando (filium hominis) et non hominem. .i. christum: quod ex uina homine sola. .i. sanguine preceptum est. Uel filium hominis se ex humilitate dicit (tunc) .i. me patientem: cum sol obsecrabit: et petre scandent: et reuertenti percutietes pectora uia: uel tunc. .i. post resurrectionem sanctum Theodosium. per miracula uisa: et pena a deo per romanos inflictam (quod ego sum) hominum et sumptus esse: et uerum filium dei. Predicantibus enim apostolis aliqui sunt uersi: et ista coguerunt per fidem. Et quod dixerat ego sum: ne quod per herederet quod non esset ab alio/ subiungit (Et a me ipso facio nihil) quasi dicit secundum Augustinum. A me ipso non sum Nam unumquodque eo modo quod est: eo modo

operatur. Filius autem non est a se sed a patre: sed a se non operatur. uel Iohannes. v. Non potest filius a se facere quodcumque (Sed sicut docuit me pater) concipiamus deo mihi sapiam: non expellendo ignorantiam filii? enim dei nullum fuit ignorantiam: cum sit sapientia genita ab eterno: sed tamen per dicit eum docuisse: quod ab eterno concipuit ei essentiam seu deitatem: que est idem quod sapientia dei: quia ibi omnia sunt unum simplicissimum. Sic autem docuisse est doceri genuisse Uel sic docuit me id est doctrinam tradidit i mea preceptione rationem. .i. deus per se spiritus sanctus. (meum est: per essentiam nature et uoluntatis identitate) Quia non sum ei paratus? ut putatis. Et in hoc ostendit christus quantum erat securus? Nos nec in uita nec in morte nec post mortem sumus securus? christus fuit in omnibus securus? quod per fuit cum eo in uita/ miranda per eum faciendo: et in morte/ de mones per eum debellando: et post mortem: ipsum resuscitando. (Et non relinquit me solus) etiam in quantum homo sum: quod semper uirum? et gratia eius mihi assistit: ut hoc (quia quod placita sunt ei facio) sperac per hunc quod me est? gratia derelinquit. Christus enim nihil unquam faciendum omisit: nihil negligenter egit. Ps. Exultauit ut gigas etc. Nihil etiam aliquando contra deum commisit. Uel ly quia secundum sanctum Theodosium. non ponit per causa meritorum: sed per signo. quod di. Docipim quod semper sine intermissione facio deo placita: est signum quod me non derelinquit. In hac parte est morale documentum/ quod deus amicos suos nunquam deserit: nisi deserat ab eis. Unde ipse deus de uero iusto loquit in Ps. Quia in me sperauit liberabo eum: propterea eum quoniam cognouit nomen meum. Clamabit ad me et ego exaudiam eum: cum ipso sum in tribulatione: eripiam eum et glorificabo eum. Est et aliud. L. Bryf. enim uoluit et tunc i ea exaltandus scandere. Primum tanquam magistratum cathedra: in qua docuit nos lectione magne pietatis ad patres: dum in se comendauit discipulo. et magne charitatis ad inimicos: dum orauit per suis occisores. et magne compassionis ad ipsum patientem: dum per discessum per ipsum et discipulo tandem dixit se etiam a patre derelictum: ut uidebat: et nihil ei restabat nisi sola misericordia: dolor et gemitus forte erat ei grauior uulneribus propriis. Et lectione magne deuotionis ad deum: dicens per in manus etc. in qua significat

dominicā. II. in quadra.

bat hoīem in morte omīssis omīb; debere solū de sua aīa curare. Et scōdo ascēdit crucem tanq̄ speculā. i. turrin custodie: q̄ q̄ clamar nobis viatorib; vt caueam; ab hoīstib;. Et ibi clamauit clamore valido. scz oris z lachrymar; vt p̄z Heb. v. Et clamoze sanguis melius clamantis q̄ Abel Eiusdē. xij. quia. i. clamabat misericordiam vt ille vindictā. Et clamore etiaz cordis qd̄ ap̄to latere patefecit. Et tertio tanq̄ spe/ctaculū. vt nos tanq̄ aues euolātes ad se reuocet/ōnīsa carne cruciata. Et quarta tanq̄ papillū: in q̄ antiquo more oīa p̄dita bona inuenta esse monstrauit. i. grām dei z facultatē retrādi ad regnū celeste. Q̄m em̄ p̄sueuerat inuētra suspēdi in papillo vt ea viderent q̄ ea p̄didissent.

Feria tertia post dñicā. ij. quādrage. Text^o euā. Mat. ca. xxiij.

Locus est Iesus ad turbas z ad discipulos suos dicens: Sup̄ cathedra moysi sedet scriba z pharisei: oīa ergo quecūq; dixerint vobis: seruare z facite. Scōm̄ hō opa eoz nolite facere. Dicunt em̄ z nō faciūt. Alligant aut̄ onera grauiā z imponūt in humeros hoīm: digito aut̄ suo nolunt ea mouere. Omnia em̄ opa sua faciunt vt videant ab hoīb;. Dilatāt em̄ phylacteria sua: z magnificānt fimbrias. Amāt aut̄ primas cathedras in synagogis z salutationes in foro: z vocari ab hoīb; rabbi. Vos autē nolite vocari rabbi. Unus est em̄ magister vester. Omnes autē vos frēs estis. Et patrem nolite vocare vobis sup̄ terraz. Unus est em̄ pater vester qui in celis est. Nec vocemini magistri: quia magi-

ster vester vnus est chris^{us}. Qui maior est vestrum erit minister vester: Qui autē se exaltauerit humiliabitur: et qui se humiliauerit exaltabitur

Locus est Iesus

Locus est Iesus ad turbas z ad discipulos suos etc. (Mat. xxiij. In p̄sentī euāgelio chris^{us} vult plaris dare tres regulas. Prima est q̄ subditos verbis z exemplis instruant. Scōda q̄ sibi hōīs fortiaz: z subditis leuioza imponāt. Tertia q̄ de potestate sibi collata nō gloriēnt vel superbiāt. Contra p̄mā faciūt p̄lati verbosi: z p̄tra scōdam sup̄sticiosi: z cōtra tertiā ambitiosi. Igit̄ in eodē p̄sentī euāgelio tangunt̄ tria puncta: que sunt/Admonitio. rēphensio/ z exhortatio.

Quantū ad p̄mū tangitur admonitio quia chris^{us} admonet discipulos z omnes fideles: vt quādo p̄dicatoz bñ dicit z male facit: doctrine z nō opib; attendamus. Pro quo sciendū est q̄ quādo saluator ista dixit: scribe z pharisei magnas p̄secutiones ostenderāt contra eum: detrahentes doctrine z miraculis z vite eius. Et sicut dicit Chrys^{ostomus}. peccabant ex malicia z erant incorrigibiles. Chris^{us} ergo dicebat publice eoz iniquitates: quia auerrebāt populū a fide. Dicitur ergo (Locus est Iesus ad turbas z ad discipulos suos dicens: Sup̄ cathedra moysi.) Ista cathedra dupliciter accipit̄. Moyses em̄ fuit docto: Populi z iudex: z sic duplicem habuit cathedram: scz docendi z iudicandi. Sedere ergo sup̄ cathedra Moysi scz cundā/ est succedere ei in auctoritate iudicandi populū: sicut successerūt quidā scrib; z pharisei. nam a tēpe Moysi fuerunt constituti a deo septuaginta senes etate z scientia p̄uerti: q̄ cū Moyses haberēt curā populū. z dicebant iudices ordinarij: quā ad ipos fiebat recursus in dubijs causis: z sine eis magne cause nō tractabant. Et istud apud iudeos fuit obseruatum q̄ diu fuerūt in sua p̄tate: vt p̄z in libro ch̄anbedrim hierosolymitano in c. de iudicijs p̄cuniaz. z in li. abodozara ca. j. Sedere ve-